

Det er forfatteren Jakob Knudsen, der fortæller, at i sit barndomshjem fortalte hans mor danmarkshistorie for børnene, og der kom en kammerat ind, og han hørte moderen fortælle »de fødtes, de led, de døde«, og sådan fortsatte det, »de fødtes, de led, de døde« – sådan går det nemlig i historien – og denne kammerat spurgte forbløffet: »Jamen hvornår holder det op?« Så svarede moderen de kloge ord: »Det holder aldrig op, for du er selv med i det.« Og det er hr. Kamal Qureshi også.

Vi er alle historiske eksistenser, det er hr. Kamal Qureshi også, og derfor skal man ikke bilde sig ind, at man har mulighed for at trække sig ud af historien og som hr. Søren Søndergaard og alle socialister begynde at tage historien eller tiden til indtægt. Du er selv med i det, og det vil sige, at du er stillet der, hvor også forholdet til dit land, dit folk, er en eksistentiel, for nu at bruge det fine ord, nødvendighed.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det må være klart, at forudsætningen for, at man på en sand måde kan gå ind i fremtiden, jo er, at man selv er historie, for ellers er det at gå ind i fremtiden simpelt hen et udtryk for, at man har forpagtet fremtiden, forsejlet den i en ideologi, der præcist ved, hvordan fremtiden skal se ud, men fremtiden er jo det ukendte, og det er lige præcis det, historien lærer os.

Når det nu er så svært at forstå, hvad statsborgerskab er, at det i virkeligheden blot er en beskyttelse af det danske vælgerkorps, de danske folketingsvælgere, så vil jeg spørge hr. Kamal Qureshi: Hvad ville man sige til en bestyrelse for f.eks. en erhvervsforening, som pludselig bestemte, at nu skulle hele landet have stemmeret til den forening? Ville medlemmerne være tilfredse med det, eller ville de sætte den bestyrelse på porten?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg anerkender hr. Søren Krarups opfordring til, at jeg også har ansvar for mit folk og mit land, og det er også det, der er årsagen til, at jeg befinder mig her i Folketinget, nemlig for netop at påtage mig det ansvar. Mange gange kan det godt være, at jeg i hvert fald har mine tvivl om, hvor jeg ville gøre størst gavn, om det ville være i skadestuen som læge, eller om det ville være herinde, men det svinger sådan lidt.

Jeg vil også gerne sige til hr. Jesper Langballe, at jeg mener jo, at hvis man f.eks. bor i et boligområde, er det afgørende, at man netop får mulighed for at stille op til bestyrelsesposter, at man netop får mulighed for at få indflydelse på, hvordan det boligområde skal udvikle sig, frem for at betragte det at have indflydelse på sine egne livsvilkår som et eller andet logeagtigt, hvor man skal igennem alle mulige prøver for at blive del af det.

Jeg ser statsborgerskab som en mulighed for at fastholde nogle mennesker på en forpligtelse til at tage ansvaret for det samfund, de er en del af på godt og ondt.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Men det afgørende er jo, at hr. Kamal Qureshi anerkender, at når man bor i et boligområde, og der er en bestyrelse, der skal administrere det boligområdes forhold, så må der være en eller anden form for begrænsning med hensyn til, hvem der har ret til at vælge bestyrelsen, og hvem der har ret til at sidde i den bestyrelse.

Kl. 10.35

Det er lige præcis den begrænsning, der er afgørende for, at man naturligvis ikke kan have et dobbelt statsborgerskab, og man kan for så vidt sige, at i det øjeblik politikerne, som det har været tilfældet, smider statsborgerskabet i grams, er der simpelt hen tale om mandatsvig over for vælgerne.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg tror, hr. Jesper Langballe har nogle forudfattede meninger om, hvordan jeg forholder mig, siden han tager det som givet, at jeg støtter dobbelt statsborgerskab. Det var ikke det, jeg udtrykte herfra, hvis hr. Jesper Langballe lyttede til, hvad jeg sagde.

Formanden:

Så er det hr. Christian Brix Møller, og som jeg tidligere har sagt, er der i reglen god plads ved ordførerbordet. Vi har jo en lang dag for os.

Christian Brix Møller (RV):

Umiddelbart lyder begrundelsen for lovforslaget indlysende. Danmark tiltrådte i sin tid Europarådets konvention fra 1963 med princippet om begrænsning af dobbelt statsborgerskab og har siden da søgt at opretholde det her princip.